

S Z A R V A S

T Á R S A D A L M I é s S Z É P I R O D A L M I L A P.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Nagytemető utca 519 szám.
Sápszky Zs. könyvnyomda

Megjelenik hetenkint kétszer, vasárnap és esütör-
tökön reggel.
Előfizetési ár:
Félsz évre 5 frt — kr. — Félévre 2 frt 50 kr.
Negyed évre 1 frt 25 kr. — Egyes szám ára 5 kr.

Hirdetések árszabályszerint vétetnek fel.
Egyes számok kaphatók:
Löwenfeld Soma és Kalmár Dániel kereske-
désében.

Előfizetési felhívás.

Az Október — deczemberi ne-
gyedévre ezennel előfizetést nyitunk.

Olvasóinknak alkalmuk volt 4
mutatvány számon keresztül lapunkat
megismerni és megbírálni.

Hetenként kétszer megjelenő la-
puk ára egy negyedévre 1 frt 25 kr.
mely összeg, valamint a közzeleendő
hirdetések és nyiltéri közlemények
után járó díj, lapunk kiadóhivatalába
(Sápszky Zs. nyomda, nagytemető
utca 519 sz.) küldendő, hol arról
szabályszerű nyugta állittatik ki. Ol-
vasóink kényelmére lapunk számon-
kénti elárúsításával megbíztuk Löwen-
feld Soma és Kalmár Dániel kereskedő
urakat.

Tisztelettel felkérjük olvasóinkat,
misperint csekély árú lapunkat töme-
gesen pártolni szíveskedjenek, hogy
lapunkat a növekedő igényekhez ké-
pest mindinkább fejleszteni és emelni
képesek legyünk.

Az előfizetési-díj nyugta ellené-
ben a kihordóknak is befizethető.

Előfizetési feltételeink:

Egy évre . . . 5 frt — kr.

Félévre . . . 2 » 50 »

Negyedévre 1 » 25 »

Egyes szám ára 5 kr.

Mihálfi József és Sápszky János
laptulajdonosok.

A vallásosság.

Fellázad bennünk minden vér,
midőn azt a kegyetlen gyilkosságot
halljuk, a mi minapában járásunk
egyik községében, Öcsödön, történt.

Ismeretlen tettesek fejszével össze-
vissza törtek egy éjszakai nyugalomra
dőlő aggastyánu, hogy annak munka
között meglakarított pénzét elrabolják.

Vajjon milyen lelkiismerettel él
egy ily kegyetlen tett elkövetője bé-
kés embertársai között?

Vajjon hiszi-e az Istent, hiszi-e
azt, hogy van egy bíró, a ki ott is
ítél, a hol a földi-igazságszolgáltatás
keze nem éri el a bűnöst?

Azt hisszük nem. Mert a kiben

a vallás, az Isten iránti szeretet és
félelem él, ily tettet soha el nem kö-
vetet.

A leghatározottabban állítjuk, hogy
az ily tettek szülő anyja mindég a
vallástalanság.

Csepegtessük gyermekeink lel-
kébe a vallásosságot, küldjük el őket
az Úr házába, hogy az Isten igéjét
meghallgassák, neveljük őket istenfélő
becsületes emberekké, mert csakis az
ily nevelés tartja vissza a fejlődő em-
bert attól, hogy bűnös útra térjen.

A kinél a jónevelés, megbecsülhet-
len előnyei hiányzanak, az az élet ezer
csábjai közt sokkal könnyebben el-
bukik, mint az, kibe már gyermek-
korában a vallásos nevelés útján a
hit magasztos eszméjét oltották be.

Higgyünk Istenben, higgyünk a
gonoszok bűnhődésében a jók üdvö-
zülésében, és az élet koronájában az
örökkévalóságban: s éljünk hitünk
szerint erkölcsös, feddhetlen életet s
akkor bizonyára közölünk senkisé-
m fog felebarátja vagyona vagy élete
ellen törni!

T Á R C Z A.

Mint gyors madár . . .

*Mint gyors madár repül az idő felettem,
Alig valék ifjú s immár férfi lettem!
Óh mily nehéz volna élnem az élet,
Hogyha kis angyalom nem toltatnám eléd,
Óh nézz a szemembe, mindkettőnkre üdül vár,
Hogyha szívből szeretsz szőke fürtű kis lány,
Óh tekintsd hát réám, had lássalak szembe;
Miként én most neked nézz te is szemembe!
Lángoló szemedből szerelmedet látom,
Lehet-e holdogabb mint én a világon!
Élműlt ifjuságom, de szerelmem él még,
Nélküled lányka, oh hisz hogyis élnek;
Te vagy az én célom, te vagy az oltárom,
Te vagy sálát éjben, tündöklő világom!*

YANG.

Melyik szebb?

P. ben az apáczapályán levő Ou-fele
kavéházban ültünk együtt Sándor és én.

Jogaszok voltunk mindakettlen, Sándor
már a tanfolyam vége volt, még én csak
balekoskodtam.

Körülöttünk almos képű pincézerek
ügyetlenkedtek, az egyik Sándor barátom
fehér mellényét festette feketére a kidön-
tött kávéval, a másik meg az én feltve
örzött tyúkszememre hágott.

„Hozzon egy britanikát” kiáltá tár-
sam az egyik allomszuszeknek, s midőn ez
felőrai gyorsasággal a szivart előhozta,
Sándor a széles kavéházi üvegtáblán ke-
resztül a járó kelőkel nézve, bodor füst-
karikákat fujt.

Majd később leült a márványasztal
mellé, a britanikát felig elszíva eldobta,
lehajtotta fejét az asztalra s nagyokat só-
hajtott, mint akinek valami szívbéli baja
vagyott.

„Mit busulsz Sándor” — kértem tőle
palezzammal megveregelve izmos vállait.

„Hadd el, barátom — felelé ő — nem
aludtam ki magam az éjszaka.”

„Már bajod van neked te Sándor,
mond meg hát no, előttem jó barátod előtt,
hisz tudod, hogy én nem verem dobra sem-
mit.”

Addig unszoltam míg végre engedett
s titokzatos arczal hozta tudomásomra,
hogy ő bizony szerelmes.

„Szerelmem tárgya — mondá egy szép
trafikos leány, a szemc csupa tűz, az arca
csupa báj, ő a legszebb nő a világon!”

„Ho hó mondám én, lassabban az aga-
rakkal, kinek-ki, az én ideálmom is verse-
nyezne e ezimért, ha arra kerülne a sor.”

„Már barátom az én trafikos hölgyem-
nél szebb arcot festő sem festhet, pom-
pásabb természetet szobrász sem véshet!”

„No hát Sándor folytatám, fogadjunk,
hogy az én ideálmom szebb mint a tied.”

Diktum faktum, megtörtént a fogadás
50 darab britanika szivarban.

Csak hogy most már az volt előttünk a
kérdés, hogy hát kinek az ideletére bizzuk a
dolgot.

Amint így gondolkoztunk egyszerre
az én barátom felrölkve palezzát, ezilindert,
széket, asztalt, pinczéért szalad az ablakhoz
és lelkendezve kiált fel:

„Soha életemben nem láttam ily szép
nőt, nézd csak Béla. Kinéztem. Az utcán
egy alacsony dús szőke fürtű leány haladt,
arcza üde volt mint a harmat, vonásai
finomak mint valami Vénus szoboré. Szeme
ragyogott mint a gyémánt és ajka mosoly-
gott midőn bennünket a kavéház ablakan
meglátott.”

Beteg az a társadalom, a lopások, rablások és gyilkosságok zavarják minduntalan fel a békés lakosság nyugalma s a társadalom ilyenmű belegségeire csak egy orvosság létezik: a vallás.

A magyar iskolák ügye.

Nem igen volt, nincs s egyhamar nem is lesz oly komoly, a város lakosaira külön-külön és együttvéve is oly fontos, megbecsülhetlen ügy, mint polgártársainknak a magyarosodása.

Nem esoda, ha a helyi sajtónak gyakran meg-megújuló de azért mindég kedves s örömmel fogadott tárgyát képezi.

Meg vagyunk győződve arról, hogy hazafias polgártársaink előtt most sem volna megunt tárgy ezen ügy fontosságára és szentségére hivatkozunk, nehogy azonban úgy a helyi sajtó által, valamint a társadalom minden rétegében eddigelő amugy is alaposan megvetett és megbeszélte okoskodások és érvelések ismétlésébe bocsátkozunk, ez alkalommal csupán az iskolákra mint a magyarosodás megalapjaira vonatkozó egyes intézkedések jelzésére szorítunk.

Elvitázhatlan tény, hogy egy ügy sem igényel nálunk oly fontos érdeklődést, élénk lelkesedést, kitartó és soha nem lankadó tevékenységet, mint épen a magyarosodás ügye. S ha bár érdeklődésről nem panaszkodhatunk, hanem az igen nagy baj, hogy a lelkesedés és érdeklődés nem általános, egyeseknél csak fel-fellobbanó szalmaláng, s hogy e tekintetben az önzellen és kitartó munkásság nem mindnyájunk tulajdonsága. És ami még sajnósb, hogy ily homoly és szent ügynél is az egyéni hiúság, népszerűség és kegyhajhászás, önzés s tulhajtott takarékoskodás koncepot keres, s az ügy haladására és fejlődésére ha nem is semmisítőleg, de határozottan hátráltatólag foly be.

Sándor megegyszer kitékintett a leány után s már a másik perczen közönyösen mondá nekem:

»No hát válasszunk egy-egy bírót mindaketten s azok egyhangú határozatától fog függni hogy ki nyeri meg a fogadást.»

«Szükségtelen minden határozat hozatal, én a te ideálotat nem ismerem, s így aztse tudom, hogy szép-e, szavaidból azonban azt vagyok kénytelen kivenni, hogy az én ideálotom neked jobban tetszik.»

»Hogy-hogy? kérdé Sándor nem értvén a dolgot.»

»Hát ugy, hogy az a nő, a kiről az elébb az ablakból kinézve azt mondtad, hogy ily szép nőt életedben nem láttal, ez a nő az én lakásalómnénak a leánya s egyszersmind az én ideálotom.»

Nos szükséges-e az ítélet más szájából hallanod?

Nem elégszel meg saját ítéletteddel?

Sándor beismerete, hogy elvesztette a fogadást, s az nap este 50 darab britanikával kopogtatott be lakasomra.

Boldog idők! Mikor még szerelmes voltam és britanikákat szívtam!

Rög nem tapasztalt élénk lelkesedést és érdeklődést ébresztett volt a magyarosodás iránt városunk lakosainál az ev. egyház ujonnan épített magyariskolája s azonmozgalom mely a nevezett egyház tisztán magyariskoláinak szaporítását célozta. Sajnos azonban hogy egyáltalán nem is remélt körülmények és intézkedések nem egynél a lelkesedést esökentették, lohasztották.

Tudvalevő, hogy az ev. egyház presbyteriuma az ujonnan épített iskola jellegének megállapítását illetőleg a tanítói kart véleményadásra hívta fel. Ami az ügyet illeti a presbyteriumnak ezen eljárása minden esetre elismerést érdemel, mert habár szabadon is intézkedhetnek iskoláit illetőleg, beösmérséssel van, hogy e tekintetben a tanítók mint szakemberek legilletékesebbek a véleményadásra. És a tanítói kar meg is felelt a várakozásnak.

Figyelembe véve a két magyariskola túltömöttségét s különösen az egyiknek szervezatlenségét, továbbá azon körülményt, hogy a túltömöttség s szervezatlenség folytán a tanító legjobb igyekezete és kitartó munkássága dacára is a nagyobb leányok a maikor igényeinek és kívánalmainak megfelelőleg az iskolában nem látathatnak el nem különben azon eléggé sajnós állapotot, hogy miután ily népes város vagy virágzó egyház ekkoráig sem gondoskodott legalább egy polgári iskolának a szervezéséről s így a szegényebb sorsú hivatalnokok, iparosok, gazdálkodók a tőlük nem telhető költségek miatt nagyobb korú leánykáikat nem részesíthetik az őket megillető neveltetésben, s különösen hogy a természet által anélkül is nagyobb bátortalansággal és szégyenkezéssel ellátott leánygyermekéknél, mint a jövő nemzedék leendő leányainál a magyarosodás kívánatos módon s minél nagyobb eredménnyel eszközöltetik, tanítványok előmozdítása, egy polgári iskolának lehető helyettesítése de különösen a magyarosodás érdekében egy V-VI osztályú magyar leányiskola szervezését ajánlta a presbyteriumnak. S hogy az ügy érdeke minél alaposabban szolgáltatassék, a három iskola mellé még egy negyedik magyariskolának szervezését is véleményezte. A tanítói kar javaslata értelmében lett volna egy alsó vegyes, egy középvegyes s két felső egyenmű gyermekkel ellátott magyar iskolánk. És a magyariskolának ügye ily módon szervezése, az egyház és a közönség érdekeinek szolgálatában ez idő szerint teljesen megfelelő volna a mai kor kívánalmainak.

A tanítói kar javaslata a presbyterium által hallgatagon el is fogadott volt, ha egy sajnálatra méltó körülmény föl nem zavarja a kedélyeket. Midőn ugyanis a tanügy s a magyarosodás iránt kiválólag érdeklődő érdemes egyházi igazgató, Nt. Sárkány János lelkész az ügy fontosságát kiemelve a tanítói kar javaslatát egyhangulag elfogadni ajánlja, s Dr. Haviár Gyula presb. hasznó értelmében elismerést és díszesetét érdemlő lelkesítő szonokratával buzdítja a presbyteriumot a javasolt intézkedések végrehajtására, akadtak egyesek, kik ezen intézkedések végrehajtását sokallották, s az ügyiránt máskülönbben jóindulattal viseltető presbitereket meggyőződésük és véleményük nyilvánításában megingatták. Tisztelettel viseltetünk mindenkinek a meggyőződése és jóakarata

iránt, hanem egyáltalán nem látjuk okadatoltnak azon társágos óvakodással kísért lassúságot, amellyel egyesek a magyarosodás ügyének szolgálatot vélnék tenni. A jelzett körülmény folytán a tanítói kar javaslata csak feltételesen lett elfogadva, ami bizony elég sajnós. S a föltétel abban áll, hogyha az új iskolában elegendő V-és VI osztályú leányövendék leend, akkor még az idén egynegyedik III. és IV. oszt. vegyes magyariskola is rendszerezettetik. Hát az ígeret igen szép, hanem a körülményekkel való alkudozás bizony nem igen fogja előmozdítani az ügyet. Mindezzel, látva a tanítói karnek és a társadalom jelentékeny részének az ügy iránti érdeklődését, végrehajthatónak és megvalósíthatónak véltük, ha egy újabb igen jellemző körülmény ki nem zökkeni az ügyet rendes medréből.

A tanítói kar ismerve a leányiskolának a magyarosodás érdekében kifejlendő missioját, annak vezetésére egyik közlissetetben álló s minden tekintetben kifogástalan tagját kérte fel s ajánlta a presbyteriumnak. És nevezett tanító a legnagyobb örömmel hajlandó lett volna a helyet elfoglalni, ha a presbyteriumot erre vonatkozó határozatának a kimondásában s egy másik tanítónak egyáltalán nem okadatolható önkéntes ajánlkozása meg nem ingatja. A felkért tanító ugyan is nem annyira saját, mint inkább az összes különösen a jövő tanítói nemzedék érdekében a tanítóilak lakályosságához egy mellek épületnek a fellállítását kérelmezte. És ha a presbyteriumnak egy-egy tagja ellenezte is a jelzett melleképület fellállítását, nemhiszszük, hogy a komolyan gondolkozó többség azt megneszavazza, annál is inkább miután az újiskola az egyháznak egy kragczar jada sem került, amenyiben a telekhez, a tanítói lakhoz s a tanterem előállítására szükségelt összerhez adományozás útján jutott. Csak hogy mielőtt e tekintetben határozott volna, találkoztott oly tanító is aki minden mellek épület nélkül is hajlandónak nyilatkozott oda menni. Ilyesmí nem akarhol történi. S habár nem helyeselhetjük mindenben a presbyteriumnak tulhajtott takarékoskodását, de ilyen esetben nem esodalkozunk, ha kap az alkalmon s nem csak hogy a melleképületet nem építeti, de még a kertel is elveszi az illeto tanítótól.

Az ajánkozott tanító ezéjlat érte, de nem hihetjük, hogy hízadtt gondolkozással maga is helyeselhetné eljarasat. Arezültespas ez az ügyre s az egész tanítói karra. Legszomorubb lenne az, hogy tanító az okozója. Milyez következménye előre nem tudhatjuk s habár aggalyainkat sehogy sem tudjuk elpatástolni, mi minden esetre csak jót varunk.

Eddigelő csak ily elintezést nyert a magyariskolák ügye, Függőben áll az egész, ami ugyan elég baj, mert a tanúv beállítval azon szülők, a kik III. és IV. oszt. magyar iskolába szeretnek járni gyermekeiket, tájekoztatlanok a felvezetésben hogy az erre vonatkozó intézkedés mihelyb foganasítottatik.

És mi az ügy érdekében felhívjuk társadalomunknak minden egyes tagját, hogy a magyarosodás terjesztése legyen mindnyájunknál a legszentebb kötelessége.

HIREK.

— Vármegyénk főispánjával Ürményi Bernát Versecz város országgyűlési képviselőjével, és Tallián Béla somogy megyei főispánt emlegetik.

— Kinevezés. Reiszig Ede főispán Dr. Frankó László ügyvédjelöltet tb. árvaszéki ülnöknek nevezte ki.

— A megyeiközgyűlésen határozatba ment hogy a vármegye Kossuthot feliratilag üdvözlő 90-ik születés napja alkalmából és Talay képviselő indítványára elhatározott, az is hogy „Aratium” című műve a levéltár számára megrendeltetik.

Építkezés. Kohut András Salátró utcai 1410 számú beltérén új lakházat épített.

Vásár. Iparosaink és kereskedőink biztos tájékoztatása végett közöljük, hogy városunkban a legközelebbi vásár Október hó 19-én és 20-án, tehát Szerdán és Csütörtökön lesz. Mintán újabb miniszteri rendelet folytán a vásárok tartására nézve változások állottak be a környékbeli összes vásárok idejéről közelebb kimutatást fogunk adni.

A Körös hűzős vize a megyeiközgyűlésen is szóba került. Haviár Dániel országgyűlési képviselőnk a közegészségre való tekintetből a Szarvas, szentandrási holt Körös medrek posadt vize miatt intézkedést kívánt tételni mert Szarvason 200-nál több az elhaltak száma, a szülőkénél. A megye elhatározta, hogy az illető miniszterhez felír, a második zsílip létesítése végett, miután az anyamedernél szükséges zsílip elkészítésére a a körös-tiszamari társulat amugy is kötelezve van.

Tiszteletbeli hivatalok. Reiszig főispán baró Vecey Miklós drt tiszteletbeli aljegyzővé és Daimel Lajost tiszteletbeli főszámvivővé nevezte ki.

Az öcsödi gyilkosság tettesének kinyomozása erélyesen folyik. Már elfogatások is történtek, Zaka Róza csavargó nő Szentandráson letartóztatott.

Ujoaczból. F. hó 28-án az önkéntes újonczok Jeszenszki János vendéglőjében tisztelettel egybekötött búcsúestélyt tartottak.

Népünk köréből. Janurik György jómodu gazda felesége szül. Kondacs Maria f. mult hó 20-án 69 éves korában elhalt.

Községi képviselő testületnek, azon határozta, mely szerint az 1893 év községi közmunka megváltásának mervet felvételben állapította meg a közigazgatási bizottság által jóváhagyva lett.

Községiválasztók nevjegyzéke ellen beadott eszrevetelek elbírálása czéljából alakítottó igazoló bizottság tagjainak a község által Kondacs Sanna és Janosó György községi képviselők ajánlottak.

Önfelakasztás. Mravik János 38 éves helybeli lakost, felesége f. hó 29-én éjjeli 11 órakor tanyájukon az eresz alatt felakasztva találta. A rendőri nyomozat önfelakasztást állapított meg.

Az ipariskola térképeinek beszerzésére a tanács 35 forintot szavazott meg.

A kórház ápolói állásra Szarvas város tanácsa Kozsuech András helybeli szabó iparost választotta meg.

Véres verekedés volt f. hó 30-án va-

rosunkban, fényes nappal a »Sas» vendéglő előtt, Farkas Mihály nevezetű napszámos, egy szinte Farkas Mihály nevű unokabátyjával összeveszván egymást ütlegelni kezdték még végre az egyik egy kövel felkapva azt úgy dobta társa homlokába, hogy azon körülbelül egy 8 centiméter hosszú és 2/3 centiméter mély sebet ütött, a verekedő napszámost azonnal letartóztattak.

Lapunk zártakor értesülünk, hogy a Pákozdi-féle gyilkosság tettesét Babos Sándor öcsödi illetőségű paraszt embert elfoglák, de a nevezett fogságából megszökött s mint a vizsgálat kiderítette kocsin Mező-Túríg hajtatott s onnan a vasuton ismeretlen helyre távozott.

— Uj orvos. Dr. Lányi Pál, orvos városunkban letelepedett. Lakása: Mikolay János főgymnáziumi gondnok házában.

Közgazdaság.

A gyümölcsfák trágyázása.

A gyümölcsfák hosszabb ideig képesek ugyan erős gyökérzetükkel fogva esupán a talajból, melyen állanak, elegendő táplálékot felvenni, nemesak fejlődésükre, hanem arra is, hogy évről-évre több-kevesebb gyümölcsöt hozzanak, idővel azonban, — bár gyökérzetük mélyebbre hat és folyvást terjed, a szerint, sovány vagy kövőbb talajon állanak-e — előbb vagy utóbb, de mindenesetre beáll egy idő, midőn nemesak fejlődésük meglassodik, de gyümölcsözésük is gyérül, sőt egy-két évig egészen szünetel, a míg tudniük ismét elegendő táplálékkal ellátták magokat a termésre, ekkor elérkezett annak ideje, hogy gyümölcsfáink trágyázásáról gondoskodjunk.

Gondos és értelmes gyümölestermelő azonban nem várja be a fejlődés és gyümölcsözés ezen esökkenését és szünetelését, mert a ki a trágyázással addig vár, az ne számítson arra, hogy a trágyázás azonnal megfelelő eredményt szolgáltatson, mert a fának a felvett tápanyagokat először fel kell dolgoznia, ezt tapasztaljuk nagyon sovány állatoknál is, melyeknek hizlalása sokkal tovább tart, mint olyanak, a mely jó húsban van s addig kellő táplálásban részesült: épen így az elsatnyult fákat is csak gondosabb ápolással lehet új életre erősebb életműködésre ösztönözni, így hat rendszeres trágyázással és gondozással gyümölcsfáinkat folyton kellő élet- és termőerőben kell tartani.

A gyümölestermelés kétségkívül egy nagyon jövedelmező ága a gazdaságnak, s hazánkban, hol a természet minden előnyvel kedveskedik, mely a gyümölcsfatermesztésre megkívánatik, sajnos! — igen csekély gondot fordítanak ezen, aránylag legkevesebb költséggel járó gazdasági ágának fejlesztésére, a gyümölcsfák vajmi kevés gondozásban részesülnek, s még kevesebb gondot fordítanak azoknak trágyázására, pedig hat a gyümölcsfa is csak olyan, mint más kerti vagy gazdasági növény.

Milyen jó hatással van a gyakori trágyázás, azt olyan gyümölcsfákon tapasztalhatjuk, melyek a konyhakert ágyain állnak, hol a talaj folyton műveltetik és trá-

gyáztatik, ezen fák folyton bőven teremnek s lombjuk dús és gallyaik erőteljesek. Ilyen helyen nem is igen szükséges közvetlen trágyázás, csak kivételes esetekben, de olyan fákban, melyek külön gyümölcsös kertben, állnak, nagyon is szükséges a közvetlen trágyázás.

A gyümölcsfák közvetlen trágyázásának a mint a legújabb tapasztalatok mutatják, okvetlenül a legcélszerűbb s legolesőbb módja a trágyázásnak a hígtrágyázás. E végre valami ócska hordóba vagy kádba friss marha- és sertés-trágyát tesznek, kormot, trágyalevet, hamuzsirt, tyúktrágyát kevernek bele meg egy kevés szuperfoszfátot. Az ily trágya mindazon anyagokat tartalmazza, melyekre a fának szüksége van fa- és gyümölcsképzés czéljából. Ezen keveréket vízzel kell higitani annyira, hogy folyékony legyen, a hol a vágóhid van, ott marhavért is könnyen lehet szerezni, mely szintén igen kitűnő a trágyakeverék javítására. A hordót most le kell takarni s néhány napig hagyni, hogy a különböző alkotórészek jól átferjedjenek.

Egy teljesen kifejtett nagy fa öntözésére számítatik 20 öntöző kanna víz, mihez két öntöző kannával kevernek a hígtrágyából. Az öntöző víz mennyisége mindig a fának nagyságához aránytatik. Öntözzük pedig tavasszal minden 14 napban — esős időben 3-4 héttel egyszer, — s később a gyümölcsfejlődéskor hetenkint egyszer, kivált 3-4 héttel a gyümölcsérés előtt.

A trágyázást illetőleg egy tapasztalt hirnös gyümölestermelő azt mondja: trágyázni kell a gyümölcsfákat *elviráztatás* után, hogy a megkötött gyümölcs meg is maradjon. Julius- és augusztusban a gyümölcs fejlődésének elősegítése végett; szeptemberben, hogy a jövő évi hajtások és rügyek jobban kiképződjenek s végre késő ősszel, hogy a faképződést és virágzást a jövő tavasszal előmozdítsuk.

E trágyázást pedig akként kell eszközölni, hogy a fa körül két sorban lyukasztó vasrúddal lyukakat csinálunk legalább egy lábnyi mélységűeket — ezek közül az első sor a fa törzsét 1 1/2 meter távolságban környezze, a második — külső — sor pedig a fakoronájának külső szegélye irányában, illetőleg annak külső pereme alatt készítetik. Ha a talaj engedő, a lyukak 50-60 centiméter mélyek is lehetnek s mintán a híg trágya bele öntetett, legjobb azokat deszka- vagy tégladarabokkal beföldni, hogy máskor is használhassuk.

Folyt. köv.

Heti piacz.

Szarvas, 1892. szeptember 16. 30-án.

A mai piaczon lanyha kereslet mellett a kínálat erős volt.

Feljegyzéseink a következők:

Buza legjobb 7.25 kr., közepszerű 7.10
Árpa, legjobb 4.50, Zab, legjobb 4.60. Kukorica 4.60. Széna 3 —. Szalma 1 —. Készén 1.20. Marhahús — .56 és .48. Juhhús — .40
Sertéshús — .46. Szalonna — .50. Disznósír — .56. Napszám árak. Egykét lovas napszám 2 frt 80. Férfit ellátással 90. Ellátás nélkül 1 frt. Nő ellátással 70 kr. Ellátás nélkül 80 kr. Gyermekek ellátással 30 kr. Ellátás nélkül 10.

Nyilttér. *)

Nyilatkozat.

A »consentire videtur» látszatát is kerülni óhajtván, ama megnyilatkozást illetőleg, mely a »Szarvas és Vidéke» 39-ik számának nyilttéri rovatában Golian István aláírással megjelent, azon kötelességet szabja elem, hogy annak rám vonatkozó részére megtegyem észrevételemet.

Azt mondja Golian úr idézett nyilatkozatában, hogy ő tölem elégtételt kért, de én azt megtagadtam (?) volna azon indokolással, hogy elintézetlen ügye lévén, — adjon előbb — és csak azután vegyen elégtételt.

Állításának első részét elismerem, de hogy az elégtételadás általam megtagadott volt, ez nem felel meg a valónak.

Nem tudom feltételezni, hogy Golian úrnak nálam járt megbizottai — miután az elégtételadás iránti készségemet nekik bejelentém, sőt közlém velök megbizottaim nevét is — megbizójuknak olyan referenciát adtak volna, amely szerint a fentiek elmondása előtte jogosnak látszhatott, sőt kizártnak tartom azt is, hogy Golian úr tudva valótlan dolgokat hozzon napvilágra, csak azért, hogy ezzel hangulatot keltsen.

Ha firtatom ezek után, hogy mi adta Golian úr tollába ezen minden alapot nélkülöző állítást, úgy az nem vezethető másra vissza, mint Golian úr helyes jogérzékére. Tudta, hogy elintézetlen ügye van, tudnia kellett azt is, hogy aki nemad, az nem is vehet elégtételt — a mint hogy tudta is —, mert mint egy második Cumberland

*) E rovatban közlöttékért nem vállal felelőséget a Szerk

— par distance — gondolataimban olvas, csak hogy nem suggestio, hanem jogérzék segítségével és ezt papírra is teszi, bizonyítékot szolgáltatva nekünk — és tanúságot másoknak, ha ugyan le akarják vonni belőle — hogy »kifejezetten» kértünk elég tételt, ha talán ezt concludens tények útján is tettük, mert hát azt így értette az is, aki előtt ez iránti kívánalmunkat »nem kifejezetten» kifejeztük, mely állításom mellett szól azon körülmény, hogy Golian úr maga beismeré nyilatkozatában, hogy igazunk van, hogy megtagadtuk az elégtételt, mert neki elintézetlen ügye van, mit nem tesz vala, ha magát provocálnak nem tartja.

Golian úr beismerése nekem a legjobb villámhárító, nem is félek az Olympuson nem ülök, — gyártott villámaitól.

Mezőtúr 1892. évi Október 1-én.

Dr. Kerényi Béla, s. k.

Nyilatkozat.

Pascal mondja, hogy nem képzelhető magasabb élvezet, mint a háborgó tengeren esolnakázni, ha biztosak vagyunk abban, hogy az alá nem merül.

Ugylátszik, Golian úr úgy fordítja javára e tételt, hogy nincs nagyobszerű dolog, mint nyilvánosan gorombáskodni, ha ezért nem kell helyt állani, hát én nem is akarom zavarni eme tetszelgésében, legyen meg neki ezen »privilegium odiosa»-ja, mert hát az ő irigyelendő (?) phlegmája olymérvű, hogy ad hominem passiójában nem is zavarható, mert hát van annyi erkölcsi bátorsága, sértégetéseiért helyet nem állani.

Felső foka az alávalóságnak is lévén, nagyon érthető, hogy fel nem emelhet magához, mert én áttől irtózom, hogy képzelt

piadestáljáról le nem szállhat hozzám, azt sokan tudjuk, mert itt alant, hol én járok tisztességet követelnek az emberektől.

Egyebekben ne feledje ezt a variált közmondást: a kutya ugat — akaraván halad.

Most pedig közlöm önnel, hogy többé tudomást nem veszek gorombaságairól, fájlni fogja, hogy kirántom a talajt éltető eleme — a gorombáskodás — alól, — higgye meg, én is fájjalom, hogy nem szolgáltatok módot önt a legteljesebb megvetésnek kitenni, de tartozom a társadalomnak azzal, hogy ne lássa szeme előtt azt a processust, mely az embert a sárban turkáló állattá változtatja át.

Szarvas, 1892. Október hó 1-én

Schiff Jenő

III. éves joghallgató.

Szerkesztői üzenetek.

Előzetőinkhez. A szerkesztőség e rovatban az előzetők által hozzá intézett mindennemű jogi közgazdasági, tanügyi, irodalmi stb. kérdésekre, szakértői meghallgatásával, felelet f. g. nyújtani. Felhívjuk olvasóinkat, hogy e kedvezményt felhasználni igyekezzenek.

S. Mult számunkban közölt üzenetünkre vonatkozólag, félreértés kikerülése végett, még megjegyezzük, miszerint a végrekajlóknak: adópénzt befizetés végett elfogadni nem szabad, hanem a talált készpénz általok mindig lefoglalható.

T. B. A választás már megtörtént

G. »Oh ének ifja! lantod, ajkad, miért így vesztel?!

M. J. A több számra terjedő tá ezát várjuk. A másikért köszönet.

Omega. Tisztelet példányt hírekért is adunk.

Felelős szerkesztő: Mihálfi József

Laptulajdonosok:

Sápszky János és Mihálfi József.

Ipari szerszám ujdonságok.

BÁRÁNY MIKLÓS

vas- és festék kereskedése Szarvason
a piactéren.

Vas Steier 's magyar rud-és hengervas. Acélok. Mindennemű érelemezek. Sodronyok vasból. Öntött-vasárúk a közeledő téliidényre nagy raktár

vas- és öntött-kályhák

melyeket a legjutányosabb áron árusítom el, továbbá szegek kovácsolt-, gép-, sodrony-, vas és rézből csavarok, butor- és épület-vasalások nagy választékban. Szerszámok és anyagok. Mezőgazdasági gépek és eszközök ugymint a legujabb.

kukoricza morzsolók

talicskák, favillák, vízherdó-vödrök.

tökéletes konyhafelszerelési csarnok.

Pakfong, cin és acél evőeszközök és tárgyak.

Tizedes- és egyensúly-mérlegek, vas- és réz-súlyok, mindennemű lakatos munkák, takaréktűzhelyek,

dusan föl szerelt vadász-, cél- szoba fegyverek hol. tartozások. Alvények

Száraz és saját törésű olaj festékek, fényező lagok és olajok.

pontos kiszolgálás!

3-6

König Adolf Anál

úzv. Berger Gyuláné házában

kapitók

kitűnő hegyiborok

valamint mindenféle

édesített italok és cognak. 1-1

HIRDETÉS.

Egy jó házból való 13-14 éves fiu

Tanonczúl

felvétetik

CSERNAK ISTVÁN

épület- és mulakatosnál

VARADON.